

«Հայաստանի Հանրապետության քաղաքացիական օրենսգրքում փոփոխությունն կատարելու մասին» օրենք

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ

ՕՐԵՆՔԸ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԿԱՏԱՐԵԼՈՒ ՄԱՍԻՆ ՓՈՓՈԽՈՒԹՅՈՒՆ ԿԱՏԱՐԵԼՈՒ ՄԱՍԻՆ

Հոդված 1. 1998 թվականի մայիսի 5-ի Հայաստանի Հանրապետության քաղաքացիական օրենսգրքի 1137-րդ հոդվածը շարադրել նոր խմբագրությամբ.

«Հոդված 1137. Պատասխանատվությունը ստեղծագործության ապօրինի օգտագործման համար

1. Առանց իրավատիրոջ թույլտվության կամ օրենքով նախատեսված հիմքի ստեղծագործության օգտագործման դեպքում իրավատերը կարող է օգտվել իր իրավունքի պաշտպանության սույն հոդվածի երկրորդ մասում նշված, ինչպես նաև օրենքով նախատեսված այլ միջոցներից:
2. Օրենքի խախտմամբ ստեղծագործության օգտագործման դեպքում իրավատերն իրավունք ունի պահանջել իրավախախտողից`

ա) հոնորարի կամ վարձատրության կրկնակի չափով փոխհատուցում, որը իրավատերը կստանար, եթե իրավախախտողը թույլտվություն ունենար հեղինակային իրավունքի օբյեկտի օգտագործման համար, կամ

բ) խախտման հետևանքով պատճառած փաստացի վնասին համարժեք հատուցում, ներառյալ` բաց թողնված օգուտը, կամ

գ) փոխհատուցում սահմանված նվազագույն աշխատավարձի 20-ապատիկից մինչև 2000-ապատիկի չափով:

3. Սույն հոդվածի 2-րդ մասի «գ» կետով նախատեսված դեպքերում իրավատերը պարտավոր չէ ապացուցել պատճառված վնասի չափը: Նշված դեպքում փոխհատուցման չափը սահմանելիս դատարանը հաշվի է առնում կոնկրետ գործի առանձնահատկությունները, ներառյալ` խախտման բնույթը և հետևանքները, իրավախախտող անձի կարգավիճակը, մասնավորապես` ձեռնարկատիրական

գործունեությամբ զբաղվելը, մեղքի առկայությունը և աստիճանը, գույքային դրությունը, իրավատիրոջ պահանջով խախտումը վերացրած լինելու հանգամանքը: Ընդ որում, եթե իրավատերը մինչև դատարան դիմելը ծանուցել է իրավախախտողին իրավախախտման վերաբերյալ՝ պահանջելով իրավախախտողից դադարեցնել իրավախախտումը և տեղեկացնելով իրավախախտումը չդադարեցնելու դեպքում սույն հոդվածի 2-րդ մասի «գ» կետով նախատեսված հետևանքների մասին, և իրավախախտողը հրաժարվել է դադարեցնել իրավախախտումը կամ չի դադարեցրել իրավախախտումը իրավատիրոջ ծանուցումը ստանալուց հետո տասնօրյա ժամկետում, ապա փոխհատուցման չափը սահմանվում է ոչ պակաս, քան սահմանված նվազագույն աշխատավարձի 200-ապատիկի չափով:

4. Մի քանի իրավատեր ունեցող ստեղծագործության դեպքում, սույն հոդվածի 2-րդ մասի «գ» կետով նախատեսված ընդհանուր փոխհատուցման չափը չի կարող գերազանցել նույն կետով նախատեսված չափը և փոխհատուցվում է պահանջ ներկայացրած իրավատիրոջը այն համամասնությամբ, որը ստեղծագործության օգտագործումից ստացվող օգուտների բաշխման համար նախատեսված է իրավատերերի միջև համաձայնությամբ կամ օրենքով:
5. Սույն հոդվածի 2-րդ մասի «գ» կետով նախատեսված սահմանված պահանջը չի կարող ներկայացվել այն դեպքերում, երբ ստեղծագործության օգտագործման համապատասխան եղանակի համար Հայաստանի Հանրապետության կառավարության կողմից սահմանվել են հեղինակային վարձատրության նվազագույն դրույքաչափեր:»:

Հոդված 2. Սույն օրենքն ուժի մեջ է մտնում պաշտոնական հրապարակմանը հաջորդող տասներորդ օրը: